

175 éve született Hajós (Seide) Gyula

A faluhoz közeli erdőben, de az egyszerű filiszter előtt mégis rejtve áll Sirokban a Hajós Gyula-emlékmű. Mi, helyi erdészek is alig tudtunk valamit elődünkről, így nagyon felemelő élmény volt, amikor a régi újságcikkekből, feljegyzésekből, kiadványokból kirajzolódott életpályája!

Seide Gyula 1850-ben született a Szepes megyei Tepliczen (ma Szepestapolca, szlovákul: Spisská Teplica), Poprád közelében. A Kassai Állami Főreáliskolában végzett 1867-ben, majd az 1868/69-es tanévben kezdte meg tanulmányait a Selmeczi Akadémián.

1871-ben a kolozsvári M. Kir. Jóságigazgatóság kerületébe nevezték ki erdőgyakornokká, majd 1875-től „három évi tanfolyam tartamára” tanársegéd lett az egykori alma materében, Selmeczbányán. Ebből az időszakból maradt fent több írása is az *Erdészeti Lapokban*, pl. a „*Havasi erdőmunkások*” című, amely érdekes leírást ad a kor erdészeti munkakörülményeiről.

1880-ban magyarosította nevét, melyről patinás folyóiratunkban a következő sorok jelentek meg *Magyarosodunk* címmel: „*Kovacsics Ede m. k. főerdész nevét „Füredi”-re, Seide Gyula k. al-erdőfelügyelő pedig „Hajós”-ra változtatta. Éljenek!*”

Füredi és Hajós bizonyosan ismerték is egymást, hiszen ugyanezen lapszámokban közös írásuk jelent meg „*Az erdőgazdálkodás akadályozásának eszközei*” címen. A Füredi-Hajós névválasztásról biztosat nem tudunk, talán csak a véletlen műve, hogy ugyanezen évben kezdte meg működését a balatonfüredi hajógyár...

1887-ben az Egyesület éves közgyűlésén tartott előadást az erdőtalaj minősítéséről – ez a szakterület fontos volt a későbbi, kopárfásítási munkáiban is. 1892-ben helyezték át a miskolci királyi erdőfelügyelőséghez.

Az itt eltöltött évek alatt végezte szakmai pályafutásának legkiemelkedőbb munkáját, a Heves vármegyei kopárfásítások megindításával. Kortársainak leírása alapján törhetetlen akarata, határtalan lelkesedése és kimerülést nem ismerő munkássága jellemezte, amire szüksége is volt ahhoz, hogy a bürokrácia útvesztőin átjutva kiharcolja az anyagi támogatást a terpesi csemetekert létesítésére, és ezzel együtt a Heves megyei kopárok beerdősítésére. A Tarna völgyében mintegy 800 k. hold (460 ha) egykori kopáron ma már a zöldülő lombok hirdetik szakmai elhivatottságát.

Munkája mellett nem volt rest a magyar kultúrára is áldozni. 1895-ben *Gesztes Lajos* és *Erősnosz Antal János* kollégáival az alábbi nemes felhívást tették közre: „...*Magyar erdész előtt talán fölösleges is reá utalnunk arra a régen érzett hiányra, hogy zenei irodalmunkban tisztán erdészeti vonatkozású, eredeti magyar dalnak, úgynevezett szaknótának nyo-*

ma sincs. Hogy nem dalolhatunk az erdőről, az erdőhöz, édes honi nyelvünkön akkor, midőn a Vele való foglalkozással járó komoly, fárasztó munka után üdülést keresünk; midőn vadászatok idején, vagy erdészeti ünnepélyek alkalmával fellelkesülünk; hogy egyszerűen nem beszélhetünk Vele törül metszett magyar dalban, midőn szívünk az Ő poéziséval telik meg. Ez a mindnyájunk által érzett szükség indított bennünket arra a vállalkozásra, hogy három eredeti magyar erdei dalt tartalmazó zeneművet, „Dalok az erdőről” címmel kiadjunk...”

A kis füzet, mely 1896-ban meg is jelent – benne a *Fohász*, a *Bordal*, a *Vadászdal* és a *Népdal* című művekkel, melyeket *Lányi Ernő* zeneszerző írt - valóban úttörő volt a magyar erdészdalok tekintetében, hiszen a *selmeci diáknótákat* csak később, a 20. század elején fordították magyarra.

1898-ban egy megbízás miatt a szepeesi Kárpátokba (ma a szlovák-lengyel határ környéke) utazott, ahol „hat óra járányira távolban az emberlakta vidékektől” megfázott, és orvosi segítség hiányában tüdőgyulladásban elhunyt. Kollégái és tisztelői emlékoszlop állítására gyűjtést szerveztek, a beérkezett adományokból 1906-ban készült el az emlékmű.

Gesztes Lajos, egykori kollégája eképpen méltatta: „*Nagy volt ő mint ember, lelkes mint erdész s fáradhatatlan mint a közérdek munkása. Rövid munkásságának eredményeit büszke önérzettel nézheti minden magyar erdész. A Heves vármegyei kopárok befásításának kezdeményezésénél követendő példát mutatott az egész országnak. A nehézségek vasakarátán, mint sziklán a hullámok, törtek szét. Bár a zöldülő kopárok túléltek őt, ke-*

vés ember tudja, hogy az örökké halhatatlan érdem az ő nevéhez fűződik. Ezért az ő nagyságának bámulói, tisztelői, kartársai s személyes jó barátjai kegyeletes közakarattal emlékének oszlopot emeltek.” Félbeszakadt munkásságának emlékét a derékba tört cserfát ábrázoló emlékoszlop őrzi a Parád-fürdői Erdészeti területén, Sirokban.

Ide kívánczok, hogy sajnos nem ő volt az utolsó hevesi-borsodi erdőfelügyelő, akit pályája csúcsán szólított el a halál. Szakmai elhivatottságában és a magyar kultúra iránti lelkesedésében is hasonló emléket őrzünk *Csendes József*ről. Munkásságuk álljon példaként előttünk!

Koren Bence, erdőművelési műszaki vezető,
EGERERDŐ Zrt.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE.

Kiadó: Az Országos Erdészeti Egyesület. Szerkesztő: Dr. Bedő Albert.

Megjelenik minden hónap 28.-án.

Harmázhuzodik évf. III. füzet. 1898. március hónap.

Közlönyök az egy évről. Az Országos Erdészeti Egyesület új alapítói tagjai, kik legutóbb 100 Ft alapítványt tettek, valamint a rendszeres tagok is a 3 Ft havi tagdíj díj fejében, tagok. Azok az alapítói tagok, kik 100 Ft-nál kevesebbet alapítottak, 3 Ft kedvezményes ártíj juthatnak.

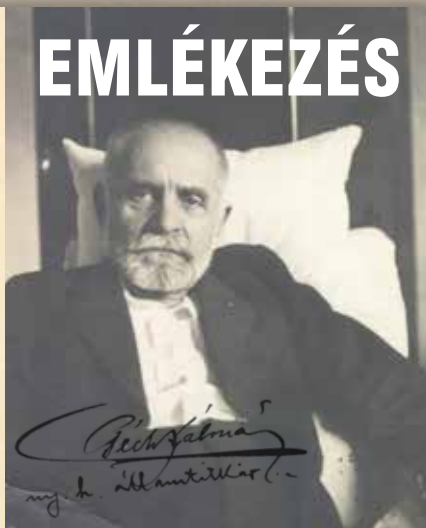
— A közlés a társulatok, egyesületek, társaságok, stb. részéről —
A lap irásához nem szükséges kérésnek megfelelő díjat fizetni.

A községi erdőültetésekhez szükséges csemetekertekről.

Írta: Péch Kálmán, az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

Az »Erdészeti Lapok« 1893. évfolyamának 757. és következő oldalain megjelent cikkemben azt a nézetemet fejeztem ki, hogy a községek, közbirtokosságok stb. érdekein, egyáltalában a kisebb erdőbirtokokon az erdőültetések terén mutatkozó — a az egész országot tekintve egészében

EMLÉKEZÉS

Péch Kálmán cikke az Erdészeti Lapok címlapján

Péché Kálmán (1864–1935) erdőmérnökre, helyettes államtitkár

május hó 5-én, még nyugdíjba vonulása előtt, helyettes államtitkárrá nevezték ki.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek közel 30 évig volt választmányi tagja, annak rendezvényein rendszeresen és tevékenyen részt vett. A magyar mérnöki testületben is tevékenykedett. Korában nevét, munkásságát, szeretetreméltó egyéniségét nagyon sokan ismerték. Meglehetősen zárkózott személyiség volt, éppen ezért valódi énjét viszonylag kevesen ismerhették.

„Meglehetősen zárkózott természete csak kevesek előtt tárta fel a lélek mélységeit, csak ezek ismerhették azt a mélységes szeretetet, a fanatizmussal határos rajongást, amivel az egyetemes magyar érdek, a magyar erdőgazdaság, a magyar erdőmérnöki kar minden egyes ügyét felkarolta.” – olvasható a róla megjelent korabeli megemlékezésben. Péché Kálmán 90 éve, 1935 január 16-án hunyt el.

Andrési Pál okl. erdőmérnök

Péché Kálmán 160 éve, 1864 június 16-án született a Temes vármegyei Paulison. Középiskoláit Temesváron és Budapesten végezte. Ezt követően a selmecbányai M. Kir. Bányászati és Erdészeti Akadémián erdészeti tanulmányokat folytatott, tanulmányait 1885-ben fejezte be.

A végzést követően az Orsovai M. Kir. Erdőrendezőséghez került. 1886-ban már a Máramaroszigeti Erdőgazgatóságnál tevékenykedett. 1888. november 19-én tette le az erdészeti államvizsgát. Ezt követően dolgozott a bogdáni, a bocskói, a rozsnýói és a zsarnócai erdőgazdálkodásokon is.

1892-ben elsőosztályú erdőössze neveztek ki, majd az év május végén a Földmívelésügyi Minisztérium I.–3. ügyosztályra rendelték be szolgáltatattal. Innentől kezdve lépésről lépésre haladt a minisztériumi ranglétrán.

1893-ban lett központi főerdész, 1899 júniusában erdőtanácsos, majd 1905 decemberétől főerdőtanácsos, ügyosztályvezető.

A minisztériumban elsősorban az állami kezelésbe vett községi, úrbéres, közbirtokossági és egyéb erdők ügyeivel foglalkozott. 1915 áprilisában miniszteri tanácsosi címet kapott.

1919. évi november hó 19-én az újonnan szervezett két erdészeti főosztály főnöke, egyben az államerdészet ügyeit vezető államtitkár helyettese lett. 1922

TAGDÍJ TÁJÉKOZTATÓ!

Az Országos Erdészeti Egyesület küldöttgyűlése a következőkben állapította meg a 2025. évi tagdíjakat:

Tagdíj-kategória	Éves tagdíj, 2025.
Nyugdíjas, határon túli, tanuló, kedvezményes (GYES-GYED, munkanélküli)	5 700 Ft
Aktív dolgozó	15 000 Ft

A tagdíj igény esetén két részletben fizethető.

Az első részlet fizetésének határideje: **2025. FEBRUÁR 3.**
(egész éves, vagy első féléves, 6 havi tagdíj).

A második részlet fizetésének határideje: **2025. JÚNIUS 16.**
(második féléves, 6 havi tagdíj).

**TAGDÍJBEFIZETÉSI
FELHÍVÁS!**

A tagdíj befizetésének határideje
2025. február 3. (hétfő)

1. Tagdíját kérjük az Országos Erdészeti Egyesület K&H Banknál vezetett **10200830-32310126-00000000** számú bankszámlájára átutalni. A banki befizetés közlemény rovatában kérjük a következő, a befizető egyértelmű azonosítása érdekében szükséges adatokra hivatkozni: **[NEVE], [TAGSÁGI KÁRTYA SZÁM]** és **[LAKCÍM]**.
2. Kérjük, postai csekket csak abban az egyedi esetben igényeljen az OEE Titkárságától, amennyiben nincs lehetősége banki átutalásra!
3. Csoportos tagdíjbefizetés csak a helyi csoport titkáraival egyeztetve és közreműködésével történhet. A helyi csoport titkárok a tagnyilvántartásban rögzítik a befizető tagok nevét, és a befizetett tagdíj összegét, majd átutalással küldik be az összegyűjtött tagdíjakat.

A tagsági kártyák érvényesítése az *Erdészeti Lapok* 2025. évi márciusi lapszámában kiküldésre kerülő matricával történik, az előző évi matricák 2025 február 28-ig érvényesítik a tagkártyákat. Tisztelettel kérem a tagdíjfizetéssel kapcsolatos határidő betartását!

MINDEN TAGTÁRSUNKNAK BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK!

Budapest, 2025. január 10., Elmer Tamás főtítká

STIHL

2025

TAVASZTÓL
AZ ÜZLETEKBEN!

ÚJ HANG AZ ERDŐBEN

STIHL MS 400 C-M
benzines motorfűrész

További információk a www.stihl.hu oldalon
vagy a szakkereskedésekben.